

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om offentlig forsorg

(om hjælp til enlige mødre, inddrivelse og udbetaling af børnebidrag m. v.)

Fremsat den 2. marts 1955 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 311 af 23. september 1954, foretages følgende ændringer:

Til § 9.

Foran teksten sættes: „Stk. 1“. I samme stykke ændres i nr. 1 ordene „§§ 313—14“ til: „§ 313“.

Som nyt stk. 2 tilføjes:

„I de i stk. 1, nr. 3, nævnte tilfælde sker også bidragsfastsættelse i henhold til § 7, stk. 3, ved det sociale udvalg i forsørgerens opholdskommune.“

Til § 14.

§ 14 affattes således:

„Med hensyn til afkrævning og inddrivelse af de foran omhandlede underholdsbidrag gælder de i §§ 199—203 indeholdte regler.“

Til § 59.

I nr. 1 indføres efter „forældreløse børn“: „m. fl. samt af bidrag, der udbetales i henhold til § 235 A.“

I nr. 3 a indføres efter „(§§ 262—263)“: „og til enlige mødre i henhold til § 282 stk. 1—3.“

Til § 64.

I § 64, stk. 1, nr. 2, indføres i slutningen: „m. fl. samt af bidrag i henhold til § 235 A.“

I stk. 1, nr. 3 a, indføres i slutningen: „samt § 282, stk. 1—3“.

I stk. 1, nr. 4 b, udgår ordene „stk. 2“. I samme stykke ændres ordene „§§ 235—237“ til: „§§ 235 og 236—237“.

Til § 75.

I stk. 1, indføres efter „(§§ 262—63)“: „og til enlige mødre i henhold til § 282, stk. 1—3“.

I stk. 2, nr. 1, indføres efter „forældreløse børn“: „m. fl. samt af bidrag, der udbetales i henhold til § 235 A“.

Til § 182.

„§ 194“ ændres til: „§§ 194 og 194 A“.

Til § 183.

§ 183, nr. 4, affattes således:

„at barnet opfylder de i § 194 A angivne økonomiske betingelser“.

Til § 185.

„§ 194“ ændres til: „§§ 194 og 194 A“.

Til § 186.

§ 186, stk. 1, nr. 4, affattes således:

„at barnet opfylder de i § 194 A angivne økonomiske betingelser“.

Til § 187.

I stk. 2 ændres ordene „§ 3 i lov nr. 119 af 15. marts 1939 om mødrehjælpsinstitutioner, jfr. lov nr. 150 af 30. marts 1942“ til: „lovgivningen om mødrehjælpsinstitutioner“.

Til § 188.

§ 188, nr. 3, affattes således:

„at barnet opfylder de i § 194 A angivne økonomiske betingelser“.

Til § 189.

Paragraffen udgår.

Til § 194.

I § 194, stk. 3, 1. pkt., indføjes efter ordene: „bidrag i henhold til dette afsnit“: „og børnetilskud“.

I samme stykke indsættes efter „arbejdsløshedsforsikringen.“: „De med opretholdelsen af pågældendes erhvervsindtægt forbundne, nødvendige udgifter vil ligeledes kunne fradrages, herunder et rimeligt beløb til dækning af udgifter ved pasning af børn“.

Paragraffens stk. 5 affattes således:

„For så vidt der i medfør af § 194 A på grund af barnets økonomiske forhold ikke ydes bidrag til det, eller der kun ydes nedsat bidrag, medregnes pågældende barns indtægt — når bidrag søges til andre børn — ikke ved udfindelsen af den bidragsberettigedes indtægt.“

Som ny § 194 A indsættes:

„*Stk. 1.* Overstiger barnets egen indtægt summen af de efter barnets alder og opholdssted gældende normalbidrag for faderen og moderen, jfr. § 193, bliver 60 pct. af barnets overskydende indtægt at fradrage i bidraget. Bliver bidraget som følge af fradraget mindre end $\frac{1}{12}$ af grundbeløbet, bortfalder det. Ved opgørelsen af barnets indtægt finder reglerne i § 194, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

„*Stk. 2.* Såfremt der foreligger særlige omstændigheder, der medfører forøgede udgifter ved barnets forsørgelse, f. eks. sygdom eller en påbegyndt uddannelse, vil den nævnte indtægtsgrænse med overøvrighedens godkendelse kunne forhøjes.

„*Stk. 3.* Såfremt både bestemmelsen i § 194 og bestemmelsen i nærværende paragraf vil medføre nedsættelse af bidraget, kan der af det offentlige kun udbetales det laveste af de bidrag, der vil kunne ydes efter nogen af disse bestemmelser.“

Til § 200.

§ 200, stk. 1 og 2 affattes således:

„*Stk. 1.* Betales bidraget ikke af den bidragsskyldige straks ved afkrævningen eller efter en af hans opholdskommune indrømmet passende kortere henstand, foretages der ufortøvet skridt til inddrivelse af bidraget ved udpantning eller tilbageholdelse af den bidragsskyldiges arbejds- eller tjenesteløn, ligesom der, hvis bidraget ikke

indgår, træffes bestemmelse om, hvorvidt den bidragsskyldige skal søges hensat til afsoning af det skyldige bidrag, alt med mindre det sociale udvalg efter sit kendskab til pågældende skønner, at der ikke vil kunne fås dækning for beløbet eller nogen del deraf.

„*Stk. 2.* Om inddrivelse og afsoning af de omhandlede bidrag gælder de i lov nr. 133 af 7. maj 1937 om inddrivelse og sikring af underholdsbidrag indeholdte regler med den ændring, at pålæg til den bidragsskyldiges arbejdsgiver om at foretage løntilbageholdelse meddeles af det sociale udvalg i den bidragsskyldiges opholdskommune, i København af magistraten“.

Til § 201.

Stk. 1 udgår.

I stk. 2 udgår ordene „stk. 2“.

Til § 209.

I § 209, stk. 2, ændres „§§ 183 og 187—89“ til: „§§ 183 og 187—88“.

Til § 210.

I § 210, stk. 2, ændres „§§ 186—189“ til: „§§ 186—188“.

Til § 220.

Foran teksten sættes „stk. 1“. Som nyt stk. 2 tilføjes:

„Bestemmelsen i § 194 A om betydningen af barnets indtægt finder tilsvarende anvendelse“.

Til § 221.

I § 221, stk. 2, ændres ordene „§§ 183 og 186—189“ til: „§§ 183, 186—188 og 195“.

Til § 225.

Som nyt punktum til § 225, stk. 1, føjes:

„Den i § 224, stk. 2, omhandlede understøttelse kan, når forholdene taler derfor, ydes fra barnets fødsel at regne, men dog aldrig fra et tidspunkt, der ligger før begæring om rejsning af faderskabssag og bidragspålæggelse.“

Til § 228.

§ 228 affattes således:

„Retten til bidrag bevares, selvom nyt ægteskab indgås“.

Til § 229.

§ 229, stk. 5, nr. 3, affattes således:

„at barnet opfylder de i § 194 A angivne økonomiske betingelser“.

Paragraffens stk. 6 affattes således:

„Bestemmelsen i § 219, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse“.

Som ny § 235 A indsættes:

„*Stk. 1.* Under tilsvarende betingelser som i § 235 angivet vil der til enker, der har født inden for den sidste måned før ægtefællens død, samt til enker, der er gravide ved ægtefællens død, være at udbetale en understøttelse fra det offentlige svarende til de gældende normalbidrag til barselfærd og underhold før og efter fødslen, jfr. § 236.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede understøttelse vil ligeledes være at yde til mødre, der får tilkendt understøttelse til barnet i henhold til bestemmelserne i § 224.“

Til § 282.

Paragraffen udgår og erstattes af følgende:

§ 282.

„*Stk. 1.* Til enker med børn under 18 år kan der i indtil 13 uger efter ægtefællens død i trangtilfælde ydes hjælp til underhold og til hjemmets opretholdelse. Der vil herunder kunne ydes hjælp til fortsættelse af lejemål af lejlighed og til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande anskaffet til pågældendes husførelse, alt i det omfang det sociale udvalg skønner, at familien normalt ville have kunnet afholde disse udgifter. Der kan endvidere i tilfælde, hvor ægtefællen enten alene eller ved hustruens hjælp har drevet en mindre erhvervsvirksomhed (butik eller lignende), ydes hustruen hjælp til fortsættelse heraf, såfremt det sociale udvalg skønner, at hun vil være i stand til at videreføre virksomheden på egen hånd. Den ydede hjælp vil i ganske særlige tilfælde, hvor pågældende på grund af sygdom eller andre utilregnelige årsager ikke har været i stand til at påtage sig eller skaffe sig arbejde, eller hvor en fortsat ydelse af hjælp skønnes af afgørende betydning for fortsættelse af en mindre erhvervsvirksomhed, kunne ydes i indtil ½ år efter ægtefællens død. Til enker, der er gravide ved ægtefællens død vil hjælp efter foranstående regler kunne ydes fra dødsfaldet og i indtil et halvt år efter fødslen.

Stk. 2. Hvor det sociale udvalg efter for-

holdene i det enkelte tilfælde skønner det rimeligt begrundet, kan der ydes hjælp efter bestemmelsen i stk. 1 til kvinder med mindreårige børn, som bliver skilt uden forudgående separation. Det samme gælder i særlige tilfælde ved separation.

Stk. 3. Det er en forudsætning for ydelse af hjælp efter stk. 1 og 2, at de forpligtelser, til hvis opfyldelse hjælpen søges, ikke er påtaget med henblik på at opnå hjælp fra det offentlige.

Stk. 4. Til enlige mødre med børn under 18 år, der på grund af børnenes (barnets) pasning eller på grund af nedsat erhvervs-evne ikke er i stand til at tage arbejde eller ikke er i stand til at påtage sig arbejde i normalt omfang, og som ikke — eller ikke længere — opfylder betingelserne for at modtage hjælp i henhold til stk. 1 eller 2, vil der i trangtilfælde som særhjælp kunne ydes underholdshjælp i et omfang svarende til, hvad der i almindelighed vil kunne ydes som kommunehjælp efter de i § 297, stk. 1 og 2, indeholdte retningslinier. I tilfælde, hvor hjælpen ydes til kvinder, der er beskæftiget med nedsat arbejdstid, vil der ved beregningen af hjælpens størrelse kunne ses bort fra indtil halvdelen af den af pågældende oppebårne arbejdsindtægt.

Stk. 5. Hjælp efter bestemmelsen i stk. 4 kan kun ydes efter nøje prøvelse i hvert enkelt tilfælde af pågældendes evne til at påtage sig arbejde, når hensyn tages til hendes helbredstilstand og de forhåndenværende muligheder for at få børnene (barnet) passet ved anbringelse i børneforsorgsinstitution eller på anden måde. Hvor hjælpen ydes på grund af nedsat erhvervs-evne, er det endvidere en betingelse, at pågældende er villig til at deltage i sådanne foranstaltninger til uddannelse eller omskoling til andet erhverv, som det sociale udvalg eller en mødrehjælpsinstitution måtte anvise.

Stk. 6. Ydelse af hjælp efter fornævnte bestemmelser kan gøres betinget af, at det sociale udvalg får adgang til for den pågældende periode at indtræde i moderens eventuelle ret til underholdsbidrag til sig selv, dog højst med et til hjælpen svarende beløb.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1955.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag tilsigter dels forskellige ændringer i forsorgsloven vedrørende udvidet støtte til enlige mødre m. fl., dels en forenkling og rationalisering af visse af lovens regler om indrivelse og udbetaling af underholdsbidrag.

I betænkningen „Den enlige Moder“, der er afgivet i 1953 af en af Danske kvinders Nationalråd og Dansk Kvindesamfund nedsat kommission med støtte af socialministeriet og Københavns kommune, er der gennem en enquetemæssig undersøgelse i København og Hjørring tilvejebragt et materiale til belysning af enlige mødres kår; en tilsvarende undersøgelse er offentliggjort af Aarhus kommune i 1952. Det fremgår af disse undersøgelser, at de enlige mødres kår gennemsnitlig er ringere end andre familiers; således ligger deres indtægter lavere, deres boliger er noget ringere, og en større del af dem må søge offentlig hjælp. Nærværende forslag bygger i det store og hele på de i kvindeorganisationernes betænkning stillede forslag om ændringer i forsorgsloven med henblik på forbedringer i enlige mødres kår.

Det særlige spørgsmål om underholdsbidrags udbetaling af det offentlige til børn med indtægt eller formue er gjort til genstand for undersøgelse i en betænkning, der i 1954 er afgivet af et af socialministeriet nedsat udvalg med repræsentanter for socialministeriet, Københavns kommune og de kommunale organisationer. I nærværende forslag er der optaget ændringer i de bestemmelser i forsorgsloven, der vedrører disse spørgsmål.

De foreslåede ændringer i forsorgslovens regler om inddrivelse og udbetaling af bidrag m. v., bygger bl. a. på de i forvaltningskommissionens 8. betænkning stillede forslag.

Man henviser iøvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

ad § 9.

Ændringen i stk. 1 er af redaktionel karakter, idet § 314 er ophævet, jfr. lov nr. 33 af 25. februar 1953.

Stk. 2 tilsigter en tydeliggørelse af bestemmelsen i overensstemmelse med den siden forsorgslovens ikrafttræden fulgte praksis, hvorefter bidrag, der ved et barns inddragelse under børneforsorg pålægges de forsørgelsespligtige, altid pålægges af det sociale udvalg.

ad § 14.

Der henvises til bemærkningerne nedenfor til §§ 200 og 201.

ad §§ 59, 64 og 75.

Der foreslås indføjet en bestemmelse om, at de i nærværende forslags § 235 A omhandlede barsel-færdsbidrag og bidrag til underhold før og efter fødslen til enker m. fl., refunderes efter samme regler som enkebørnsbidrag m. v. efter kap. XVI, d. v. s. med $\frac{4}{7}$ statsrefusion, af resten $\frac{4}{10}$ mellemkommunal refusion og $\frac{3}{10}$ tilskud fra udligningsfonden.

Endvidere foreslås det, at den i § 282, stk. 1—3, omhandlede overgangshjælp til enlige mødre refunderes efter tilsvarende regler som hjælp til tuberkuloseramte i henhold til § 263, d. v. s. med $\frac{3}{10}$ statsrefusion og $\frac{5}{10}$ tilskud af udligningsfonden.

For så vidt angår den i § 282, stk. 4, omhandlede hjælp vil efter forslaget forsorgslovens almindelige regler om refusion af særhjælp og kommunehjælp finde anvendelse, jfr. §§ 59, nr. 4, og 75, stk. 1, sammenholdt med stk. 2, nr. 2.

De øvrige ændringer er af redaktionel karakter.

ad §§ 182, 183 og 185—189.

De pågældende ændringer er af redaktionel karakter, jfr. forslaget til ny § 194 A. Den redaktionelle ændring i § 187 skyldes de senere ændringer i mødrehjælpsloven.

ad § 194.

Da det må forekomme mest naturligt og rimeligt, at der bortses fra børnetilskud på samme måde som fra børnebidrag i henhold til forsorgsloven ved beregning af de heromhandlede indtægtsgrænser, er en bestemmelse herom foreslået indføjet i § 194, stk. 3.

I stk. 3 foreslås endvidere indføjet en udtrykkelig bestemmelse om, at de med pågældendes erhvervsindtægt forbundne nødvendige udgifter, herunder efter omstændighederne udgifter til pasning af børn, skal kunne fradrages. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis, jfr. socialministeriets cirkulære nr. 102 af 10. juni 1937, afsnit 3.

De øvrige ændringer er af redaktionel karakter, jfr. bemærkningerne til § 194 A.

ad § 194 A.

Efter den gældende bestemmelse i § 183, nr. 4, kan bidrag ikke udbetales af det offentlige til børn, der selv har indtægt eller formue, hvoraf deres forsvarlige underhold kan afholdes. Dette er i praksis fortolket således, at bidrag udbetales, for så vidt barnets *indtægt* ikke overstiger et beløb svarende til summen af faderens og moderens normalbidrag. Indtægt derudover har normalt medført fuldstændigt bortfald af bidraget, dog har man efter omstændighederne tilladt udbetaling af et halvt bidrag, hvis barnets forsørgelse medførte særlige udgifter, der ikke kunne dækkes af dets indtægter, f. eks. fordi det var i lære, jfr. herved reglen i forsorgslovens § 189, hvorefter bidraget kan nedsættes med indtil halvdelen, for så vidt en væsentlig del af barnets forsvarlige underhold kan afholdes af barnets egen indtægt.

Med hensyn til betydningen af børns *formue* har man fulgte den praksis, at formue ud over 1 000 kr. er til hinder for udbetaling. I visse tilfælde har man dog fraveget denne regel. Hvor formuen for eksempel hidrører fra erstatning for tab af forsørger, har man nøjedes med at betragte det årlige beløb, som formuen udover de 1 000 kr. kunne give, hvis der blev købt livrente med ophør ved det 18. år, som indtægt for barnet. Hvis dette beløb ikke overstiger det samlede normalbidrag, kan der herefter ydes fuldt bidrag til barnet.

Administrationen af de omhandlede regler har ofte givet anledning til tvivl, således at mere faste beregningsregler måtte findes ønskelige. Endvidere er det fra forskellig side gjort gældende, at der i større omfang burde være mulighed for at reservere midler til uddannelse af de bidragsberettigede børn, ligesom lempeligere formuegrænser måtte kunne virke stimulerende på interessen for at foretage opsparing til fordel for børn; under hensyn hertil nedsatte socialministeriet som ovenfor nævnt et udvalg til undersøgelse af de heromhandlede spørgsmål.

I sin i 1954 afgivne betænkning har udvalget stillet forslag om, at reglerne om *indtægtsgrænserne* for børn udformes således, at der udbetales fuldt bidrag, når barnets indtægt ikke overstiger faderens normalbidrag. Indtægt derudover skulle medføre gradvis fradrag i bidraget efter bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i § 194, stk. 3, om den bidragsberettigedes indtægt. For så vidt angår arbejdsindtægter, skulle der dog yderligere ses helt bort fra et beløb svarende til halvdelen af faderens normalbidrag. Endvidere skulle der gives forældreløse børn en yderligere lempelse ved indtægtsberegningen.

Socialministeriet er enig med udvalget i, at det må anses for ønskeligt at indføre faste regler for udbetaling af bidrag til børn med egen indtægt. Man finder imidlertid, at forslaget om særlige beregningsregler for arbejdsindtægter vil gøre administrationen for kompliceret, og man har derfor foreslået en fælles indtægtsgrænse svarende til summen af normalbidragene, dog med adgang til at dispensere fra grænsen.

Forsåvidt angår *formuegrænserne*, har udvalget foreslået, at formue principielt ikke skal være til hinder for udbetaling af bidrag, men at der i stedet ved indtægtsberegningen ud over de faktisk oppebårne renter skal regnes med en fiktiv livrenteindtægt.

Ved udarbejdelsen af nærværende forslag har ministeriet imidlertid dels ud fra de ovenfor omtalte hensyn til opsparing til fordel for børn, særlig med uddannelse for øje, dels ud fra administrative hensyn fundet det rettest i disse ret fåtallige tilfælde at se bort fra den særlige formuegrænse for børn, således at formue herefter alene vil give sig udslag ved indtægtsberegninger i henhold til § 194, stk. 3, hvorefter der til formueindtægten lægges et formue-tillæg på 5 pct.

Reglen i § 194, stk. 3, om at det bidragsberettigede barns indtægt — herunder formueindtægt opgjort efter de ovenfor nævnte regler — lægges til forsørgerens indtægt ved beregningen af indtægtsgrænsen for dennes ret til udbetaling af bidrag fra det offentlige, er opretholdt, og i overensstemmelse hermed foreslås det i nærværende paragrafs stk. 2, at der af det offentlige kun kan udbetales det laveste af de bidrag, der vil kunne ydes efter nogen af bestemmelserne i §§ 194 eller 194 A.

ad § 200—201.

I sin 8. betænkning har forvaltningskommissionen foreslået reglerne om inddrivelse af bidrag forenklet således, at beslutning om afsoning og udpantning træffes af de samme myndigheder, hvad enten der er tale om direkte inddrivelse af privatretlige bidrag, om inddrivelse af forskudsvis udbetalte bidrag eller bidrag pålagt i henhold til lov om offentlig forsorg. I overensstemmelse hermed foreslås §§ 14 og 200, stk. 1 og 2, jfr. § 201, ændret således, at disse beslutninger træffes, efter anmodning fra udvalgene, af politimesteren, i København overpræsidenten, i overensstemmelse med de i lov nr. 133 af 7. maj 1937 om inddrivelse og sikring af underholdsbidrag indeholdte regler. De herom gældende rekursregler, herunder domstolsrekurs vedrørende afsoning i henhold til retsplejelovens kap. 43 a, vil ligeledes finde tilsva-

rende anvendelse. Samtidig foreslås det i overensstemmelse med forvaltningskommissionens forslag, at beslutninger om lønindeholdelse, der hidtil er blevet truffet af politimestrene uden for København, i København af magistraten, fremtidig skal kunne træffes af de sociale udvalg uden for København, for så vidt angår de i henhold til lov om offentlig forsorg pålagte eller forskudsvis udbetalte bidrag. Forslaget herom skyldes praktiske hensyn, da det ofte er særlig påkrævet, at lønindeholdelse kan iværksættes umiddelbart efter udvalgets beslutning, hvortil kommer, at de kommunale myndigheder i forvejen foretager lønindeholdelser for skatterestancer og bidrag i henhold til forsorgslovens § 301.

ad §§ 209—10, og 220.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad § 221.

I § 195 findes de nærmere bestemmelser om forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag gennem opholdskommunen. Det er herved bl. a. nærmere præciseret, hvad der må forstås ved opholdskommunen, når bidraget søges udbetalt af andre end moderen, f. eks. af en offentlig myndighed, der har overtaget forsorgen for barnet. En sådan bestemmelse er ikke udtrykkelig givet for enkebørnsbidrag, idet det i § 222 blot er bestemt, at udbetaling af enkebørnsbidrag sker gennem enkens opholdskommune, men ministeriet har i sin praksis antaget, at § 195 måtte finde tilsvarende anvendelse på enkebørnsbidrag.

Da bestemmelsen i § 222 imidlertid ofte giver anledning til tvivl hos kommunerne, har man fundet det rettest i nærværende lovforslag at optage en udtrykkelig henvisning til § 195 i § 221.

De øvrige ændringer er af redaktionel karakter.

ad § 225.

Den i § 224, stk. 2, omhandlede understøttelse til børn født uden for ægteskab ydes efter bestemmelserne i kapitel XVI. Herefter finder også § 225, stk. 1, 2. pkt., anvendelse på disse tilfælde, d. v. s. at understøttelsen udbetales første gang for det kvartal (den måned) i hvilken begæring om understøttelse indgives.

I disse tilfælde vil der imidlertid ofte — uden at dette nødvendigvis skyldes barnemoderens forhold — gå lang tid, inden det viser sig, at faderskabet til barnet ikke anerkendes eller fastslås, eller at ingen bliver anset for bidragspligtig, og da begæring om understøttelse i henhold til § 224, stk. 2, først

kan indgives, når faderskabssagen er afsluttet, bliver resultatet i de nævnte tilfælde, at understøttelsen først kan ydes på et væsentligt senere tidspunkt end det, fra hvilket bidrag kunne udbetales, såfremt der var tale om almindeligt underholdsbidrag. Dette vil kunne virke urimeligt.

Loven foreslås derfor ændret således, at der gives adgang til at yde understøttelsen fra barnets fødsel at regne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før begæring om rejsning af faderskabssag og bidragspåbyggelse.

ad § 228.

Den nugældende regel om, at enkebørnsbidrag bortfalder, hvis nyt ægteskab indgås, medmindre det sociale udvalg bestemmer, at bidrag fortsat vil være at udbetale, foreslås ophævet ud fra ønsket om ikke at stille enken og hendes børn ringere end andre enligt stillede mødre med børn. Den omhandlede ændring er foreslået i den ovennævnte betænkning om „Den enlige Moder“. Også enkemændene vil herefter bevare retten til bidragene efter indgåelse af nyt ægteskab.

ad § 229.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad § 235 A.

Gennemførelsen af den her foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle kvinder, der er berettiget til bidrag til barnet, vil have adgang til bidrag til barselfærd og underhold i tiden før og efter fødslen. Det bemærkes, at reglen i § 235, stk. 3, om at barselfærdsbidraget ikke kan udbetales af det offentlige, hvis fødslen foregår på en af rigshospitals fødselsafdelinger eller fødselsanstalten i Jylland, ikke vil finde anvendelse, hvis den fødende har henligget for egen eller sygekassens regning.

ad § 282.

I betænkningen om „Den enlige Moder“ er det foreslået, at der ydes enlige mødre hjælp i tiden efter dødsfaldet, skilsmissem eller separationen efter lignende principper som i den i forsorgslovens §§ 263 og 281 omhandlede hjælp til tuberkuloseramte, indkaldte værnepligtige m. fl. Nærværende forslag til § 282, stk. 1—3, er udarbejdet efter de nævnte, i forsorgslovens § 263 indeholdte principper, da man må finde det rimeligt at yde enlige mødre en særlig hjælp i overgangstiden, idet de ofte vil have behov herfor for at kunne afvikle løbende forpligtelser, fortsætte en bestående erhvervsvirksomhed m. v.

Vedrørende bestemmelsen i stk. 2 bemærkes endvidere, at man for at modvirke faren for misbrug finder det påkrævet at sætte snævre grænser for hjælp af den heromhandlede art i separationstiden.

Det foreslås endvidere i betænkningen, at der ydes særhjælp til enlige mødre, der af hensyn til deres børns pasning eller på grund af nedsat erhvervsevne enten slet ikke eller kun delvis kan ernære sig ved arbejde. De pågældende mødre er efter de gældende regler henvist til kommunehjælp, eventuelt fattighjælp, jfr. forsorgslovens § 307. Da ministeriet må være enig i, at dette ikke er rimeligt, har man i § 282, stk. 4—6, stillet forslag om, at der under

nærmere angivne betingelser skal kunne ydes særhjælp til sådanne enlige mødre efter retningslinier, der i det store og hele svarer til, hvad der gælder for kommunehjælp.

Den gældende regel i § 282 bestemmer, at den livsvarige årlige hædersgave, som i henhold til lov nr. 245 af 27. oktober 1913 ydes veteranerne fra krigen 1864, i ingen henseender har virkninger som offentlig hjælp eller kommer i betragtning ved ydelse af offentlig hjælp. Da denne regel ikke længere har nogen betydning, foreslås den ophævet.